

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **M. A. C. D.**, státní příslušník Kolumbie
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Jakubem Čechem
se sídlem Praha 1, Politických vězňů 912/10

proti **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
žalovanému: se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3
o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 1 000 Kč.

Odůvodnění:

I. Obsah žaloby

1. Žalobce se žalobou ze dne 29. 10. 2025 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 17. 4. 2025 požádal Zastupitelský úřad České republiky v Bogotě o možnost podat žádost o dlouhodobé vízum za účelem studia. Dne 19. 6. 2025 mu bylo zastupitelským úřadem umožněno žádost osobně podat. Dne 14. 8. 2025 vydalo Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky (dále „jen OAMP“) pod č. j. OAM-06367-5/DV-2025 *Informaci o důvodech neudělení dlouhodobého víza*, neboť OAMP dospěl k závěru, že se u žalobce nejednalo o prezenční formu studia. Žalobce tvrdil, že tento závěr vycházel z tiskové chyby na straně vysoké školy.
3. Žalobce dne 21. 8. 2025 podal žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza, včetně alternativního návrhu na postoupení věci žalovanému. Dne 15. 9. 2025 požádal žalobce o včasné vyřízení věci před svým plánovaným příchodem do České republiky. Dne 1. 10. 2025 se žalobce spolu s advokátem dostavil na OAMP, kde se informoval o stavu řízení. Bylo mu sděleno pouze to, že řízení bylo ukončeno bez dalšího a v jeho případě jako prvožadatele o vízum nemá nárok na překlenovací vízum, resp. fikci pobytu. Dne 10. 10. 2025 žalobce opakovaně požádal o přednostní vyřízení věci, doložil plnou moc a rovněž kopie pojistných smluv (komplexní pojištění pro cizince).
4. Žalobce poznamenal, že splňuje všechny zákonné podmínky pro udělení dlouhodobého víza za účelem studia – je bezúhonný, má zajištěné ubytování, dostatečné finanční prostředky, platné zdravotní pojištění a již řádně nastoupil ke studiu, kterého se aktivně účastní. Ve všech krocích řízení postupoval včas, poctivě a v souladu se zákonem.
5. Žalobce tvrdil, že lhůta 60 dnů pro informování žadatele o výsledku nového posouzení marně uplynula nejpozději dne 21. 10. 2025 (počítáno od doručení žádosti dne 22. 8. 2025) a při alternativním výkladu s pětidenní lhůtou pro postoupení dle § 180e odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 326/1999 Sb.“) tato lhůta uplynula nejpozději dne 29. 10. 2025. K dni podání žaloby žalobce nebyl informován o postoupení věci ani o stavu řízení, ačkoliv se o to pokusil i osobně na pracovišti žalovaného.
6. V podání ze dne 10. 11. 2025 žalobce předně upozornil, že rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 11. 2025, č. j. MV-143675-7/SO-2025, respektive *Informací o novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza za účelem studia*, bylo předchozí rozhodnutí OAMP (informace ze dne 14. 8. 2025, č. j. OAM-06367-5/DV-2025) zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. Žalobce měl současně za to, že ve věci nebylo meritorně rozhodnuto, a proto je žaloba důvodná.

II. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě předně upozornil, že o žádosti rozhodl rozhodnutím ze dne 7. 11. 2025, č. j. MV-143675-7/SO-2025, kterým zrušil informaci o důvodech neudělení dlouhodobého víza a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání [§ 177 odst. 2 ve spojení s § 154 a § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu]. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno téhož dne, tedy ve lhůtě 60 dnů stanovené v § 180e odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb.
8. Žalovaný zdůraznil, že ve věci nebyl nečinný, protože rozhodl v zákonné lhůtě.
9. Dále žalovaný upozornil, že žalobce nevyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti (§ 80 správního řádu), jelikož návrh na opatření proti nečinnosti žalobce podal současně s žalobou, což žalovaný považoval za čistě formální.
10. S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl, případně zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

11. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, protože účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřil nesouhlas.
12. Soud při posouzení žaloby vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
 - Podle § 81 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
13. Soud žalobu na ochranu proti nečinnosti posoudil takto:
14. Soud úvodem považuje za nezbytné zdůraznit, že se žalobce podanou žalobou domáhal výlučně ochrany proti nečinnosti ve věci své žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza. Uvedené vyplývá ze skutkových tvrzení žalobce, ve kterých poukazuje na svoji žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza a současně na to, že lhůta dle § 180e odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. uplynula. Ustanovení § 180e zákona č. 326/1999 Sb. upravuje výlučně nové posouzení důvodů neudělení víza, a to včetně lhůty k jeho vydání. Jiný závěr nelze na základě žalobních tvrzení učinit.
15. Z tvrzení žalobce a rovněž žalovaného zcela jednoznačně vyplývá, že žalovaný ve věci žádosti žalobce o nové posouzení důvodů neudělení víza již rozhodl, a to dne 7. 11. 2025 pod č. j. MV-143675-7/SO-2025, přičemž uvedené rozhodnutí bylo žalobci prostřednictvím žalovaného řádně doručeno téhož dne.
16. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. V projednávaném případě má soud za jednoznačně prokázané, že nečinnost žalovaného ke dni rozhodování soudu netrvala, neboť rozhodnutí, jehož vydání se žalobce domáhal, již bylo vydáno a žalobci i doručeno. Za uvedeného stavu věci tak nelze žalovanému uložit povinnost, aby o žádosti žalobce znovu rozhodoval.
17. Žalobce, přestože ve svých podáních opakovaně poukazuje na to, že o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza bylo rozhodnuto, tvrdí, že ve věci nebylo meritorně rozhodnuto a že žaloba je důvodná, respektive tvrdí, že ve věci nebylo rozhodnuto, pouze byla zrušena informace o neudělení víza a k samostatnému posouzení žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza nedošlo. Soud však má za to, že takovému postupu žalobce s. ř. s. neskýtá oporu. Podle § 79 a násl. s. ř. s. je předmět žaloby na ochranu proti nečinnosti vymezen označením věci, v níž se žalobce domáhá vydání rozhodnutí nebo osvědčení (viz § 80 odst. 3 písm. a) s. ř. s.). Tento předmět nelze po podání žaloby měnit tak, aby žaloba směřovala proti jiné nečinnosti. Taková změna by představovala zcela nový návrh, který nelze v rámci již zahájeného řízení připustit. Nehledě na to, že žalobce ani takový návrh nepodal. Žalobce předmět žaloby zcela jednoznačně vymezil v podané žalobě. Tomu odpovídala skutková situace projednávané věci, kdy ke dni podání žaloby probíhalo pouze řízení o žádosti žalobce o nové posouzení důvodů neudělení víza. Jiné řízení neprobíhalo, neboť o žádosti žalobce o udělení víza za účelem studia bylo rozhodnuto (viz rozhodnutí ze dne 14. 8. 2025, č. j. OAM-06367-5/DV-2025).
18. Soud rovněž připomíná ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které v řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu není soud oprávněn zavázat správní orgán k vydání rozhodnutí o určitém obsahu, tj. určit, jak konkrétně má být správní orgán

činný. Formální náležitosti již vydaných rozhodnutí soud v tomto řízení rovněž neposuzuje (viz např. rozsudek ze dne 30. 9. 2004, č. j. 7 Afs 33/2003-80, Sb. NSS 456/2005).

19. Soud doplňuje, že postupem soudu nemohl být žalobce zkrácen na právu na soudní ochranu. Jestliže bude mít žalobce za to, že po vydání rozhodnutí ze dne 7. 11. 2025, č. j. MV-143675-7/SO-2025, je OAMP ve věci nečinný, nic mu nebrání, aby po případném vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti, podal žalobu na ochranu proti nečinnosti.
20. K návrhu žalovaného na odmítnutí žaloby soud připomíná nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV ÚS 3523/20, podle kterého je správní soud povinen přihlížet ke skutečnosti, že v průběhu řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nastal stav bezvýsledného vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně před nečinností správního orgánu. Došlo-li k bezvýslednému vyčerpání těchto prostředků v průběhu řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, je porušením práva na soudní ochranu (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod), odmítne-li ji soud z důvodu, že v době jejího podání nebyla splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání zmíněných prostředků ochrany.
21. Protože soud rozhodl ve věci samé, nerozhodoval již o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, neboť se stal bezpředmětným.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl z procesního hlediska úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
24. Protože soud nerozhodoval o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, rozhodl podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, o vrácení soudního poplatku za tento návrh žalobci. Poplatek bude vrácen z účtu zdejšího soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích do rukou zástupce žalobce Mgr. Jakuba Čecha, advokáta.

Poučení:

Proti výrokům I. a II. tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na hlavní straně jeho internetových stránek v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Pokud jde o výrok III. tohoto rozhodnutí, platí, že proti usnesením ve věcech poplatků vydaným soudy ve správním soudnictví není odvolání přípustné (§ 13 odst. 1 a § 14 zákona o soudních poplatcích).

Praha dne 27. listopadu 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu